

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010044
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314010044.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti okresného prokurátora z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2014 zo dňa 20.08.2015 a okresnému súdu u k l a d á , aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 1T/11/2014 zo dňa 20.08.2015 vyslovil podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, že odsúdená E. X., ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2014 z 27.01.2014, právoplatným dňa 14.02.2014, uložený trest odňatia slobody na tri mesiace, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka, sa osvedčila, pričom podľa § 50 ods. 7 Tr. zákona sa na odsúdenú hľadí, ako keby nebola odsúdená. Taktiež podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona súd vyslovil, že odsúdený Z. X., ktorému bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2014 z 27.01.2014, právoplatným dňa 14.02.2014, uložený trest odňatia slobody na štyri mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka, sa osvedčil, pričom podľa § 50 ods. 7 Tr. zákona sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebola odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor ihneď po jeho vyhlásení, ktoré dodatočne odôvodnil v tom smere, že podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na to, aby bolo vyslovené, že sa odsúdení osvedčili v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Z obsahu spisu totiž plynie, že obaja odsúdení sa dopustili viacerých priestupkov, čo znamená, že ani jeden z nich nevedol riadny život. Aj napriek tomu, že priestupky, ktorých sa dopustili, majú nižšiu mieru závažnosti a vyplývajú aj zo spôsobu života, ktorý vedú, priestupkov sa dopustili opakovane a teda nerešpektovali pravidlá správania sa spoločnosti. Ani s prihliadnutím na ich túlavý život nie je nevyhnutne potrebné, aby opakovane znečisťovali verejné priestranstvá odpadkami. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a prikázal okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť je dôvodná, aj keď z iných ako namietaných dôvodov.

V prieskumnom konaní sa sťažnostný súd zaoberal v prvom rade procesným postupom konajúceho súdu a zistil, že aj keď dokazovanie na verejnom zasadnutí bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom, o tieto dôkazy konajúci súd nemohol opierať svoje rozhodnutie, pretože došlo k podstatnej chybe konania, ktorá spočíva v porušení práva na obhajobu odsúdených. Ušlo totiž pozornosti konajúcemu súdu, že obaja odsúdení už v prípravnom konaní mali ustanoveného obhajcu podľa § 37 ods. 2 Tr. poriadku,

dôvodom ktorého je existencia pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať. V prípade vykonávacieho konania, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadnutí, za ktoré sa nesporne považuje aj rozhodovanie súdu o osvedčení, resp. neosvedčení sa postupom podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, musí mať odsúdený obhajcu v zmysle § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku pre tie isté dôvody ako v prípade ustanovenom v § 37 ods. 2 Tr. poriadku. V ďalšom sťažnostný súd zistil, že rozhodovanie o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečne odsúdených E. X. a Z. X., bolo predčasné, keďže trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2014 zo dňa 14.01.2014, ktorým boli menovaní uznaní vinnými z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol ods. E. X. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka, a ods. B. X. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka, nadobudol právoplatnosť až dňa 23.06.2015.

Z obsahu predloženého spisového materiálu plynie, že obom obžalovaným E. X. a Z. X. bol v prípravnom konaní opatrením z 04.10.2013 pod sp. zn. 0Tp/499/2013 ustanovený obhajca Mgr. O. B. z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 2 Tr. poriadku, ktorý sa zúčastňoval úkonov prípravného konania, ostatného vyšetrovacieho úkonu sa obhajca zúčastnil dňa 18.12.2013 na preštudovaní vyšetrovacieho spisu.

Po podaní obžaloby dňa 21.01.2014 bol vo veci vydaný trestný rozkaz 27.01.2014, pričom z obsahu spisu neplynie, aby opatrením súdu bolo ustanovenie obhajcu zrušené, resp. aby bol ustanovený obhajca oslobodený spod povinnosti obhajovania. Trestný rozkaz podľa doložky právoplatnosti mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 14.02.2015 na základe jeho doručenia obžalovaným Ž. X. a B. X. dňa 05.02.2015 a prokurátorovi dňa 31.01.2015. Obhajcovi obžalovaných však bol trestný rozkaz doručený až dňa 12.06.2015, čo je zrejmé z čísla listu 148, na ktorom sa nachádza doručienka potvrdzujúca prevzatie trestného rozkazu uvedeného dňa obhajcom, preto tento nemohol nadobudnúť právoplatnosť k vyššie určenému dňu 14.02.2014. Vzhľadom na zákonné znenie ustan. § 355 ods. 1 Tr. poriadku, lehota na podanie odporu márne uplynula až po doručení trestného rozkazu obhajcovi a to dňom 22.06.2015, ktorý bol posledným dňom na účinné podanie odporu. Trestný rozkaz sa tak stal právoplatným dňa 23.06.2015.

Za danej situácie potom odsúdeným Ž. X. a B. X. v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zákona začala plynúť skúšobná doba až 24.06.2015 a uplynie dňom 24.06.2016.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Z citovaného ustanovenia jasne vyplýva, že počas plynutia skúšobnej doby môže súd rozhodnúť iba o neosvedčení sa odsúdeného, pretože nesplnil zákonom stanovené podmienky, v dôsledku čoho do úvahy prichádza nariadenie výkonu trestu, ktorý bol podmiennečne odložený. O osvedčení sa odsúdeného však možno rozhodnúť až po uplynutí skúšobnej doby určenej mu pri podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

S poukázaním na uvedené preto sťažnostný súd uzavrel, že pokiaľ bolo napadnutým uznesením rozhodnuté o osvedčení sa predčasne, konajúci súd nekonal v súlade s ustanovením § 50 ods. 4 Tr. zákona. Na základe tohto záveru sťažnostný súd rozhodol postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a to v dôsledku podanej sťažnosti prokurátorom v neprospech odsúdených, pričom dôvodmi sťažnosti sa so zreteľom na vyššie uvedené nezaoberal. V závere už len sťažnostný súd pripomína, že v rámci zisťovania podmienok, či odsúdení viedli riadny život, patrí aj posudzovanie plnenia si svojich rodičovských povinností, medzi ktoré patrí okrem iného aj riadne plnenie si svojej vyživovacej povinnosti na maloleté deti, zvlášť, ak boli uznaní vinnými z prečinu zanedbania povinnej výživy.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhovel sťažnosti okresného prokurátora. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.